

finde en Udvei i saa Henseende. Forøvrigt tror jeg, det var rigtigt, at vedkommende Funktionærer vare kjendelige, hvad det Ydre angaar, og som ind under ensartede Beklædningsforhold, naar Postvæsenet skal sørge derfor, medens de nu selv maa afholde Udgiften til deres Beklædning. Jeg skal altsaa være villig til fremdeles at arbejde paa en Omordning af denne Sag, nemlig Landpostbudenes Lønnings- og Beklædningsforhold, og jeg haaber, at hvad der angaar deres Entesforjærgelse og Alderdomsforjærgelse, vil gaa i Orden. — Grunden til Togenes forskjellige Antomst- og Afgangstid har jeg udtalt mig om tidligere, og heller ikke behøver jeg at dvæle ved Kygetuener paa 3die Klasse. Det er muligt, at der her kan opnaas Noget; Jernbanebestyrelsen er ikke uvillig i saa Henseende. Om Sjern—Skanderborg-Togene har jeg udtalt mig. Jeg haaber, at Forholdene der skulle blive forbedrede. Saa slet som man vil gjøre dem, tror jeg dog ikke, de ere; men det er ganske vist ikke godt. Det vil altid være vanskeligt at skaffe en tilfredsstillende Toggang paa denne Bane, fordi den har Tilslutning baade fra den østlige Stambane, som gaar fra Frederikshavn til Bamdrup, og fra den vestlige, som gaar fra Esbjerg til Thisted. Derjom Forholdene skulle passe til begge Sider, er det vanskeligt at lægge en Plan for en saadan Tværbane. Jeg indvømmer for Resten, at den nuværende Tilstand er ikke videre lystelig for dem, der skulle benytte Banen, og jeg haaber, at man kan komme til en Forbedring af Forholdet.

Leth: Det er for at lægge et Ord ind for Landpostbudene, at jeg har begjæret Ordet. Jeg er opfordret dertil af Landpostbudene i min Valgkreds, og jeg gjør det saa meget hellere, som jeg finder deres Anmodning, deres Ønske særdeles begrundet. Den meget ærede Minister udtalte jo ogsaa nu, at han var villig til at tage disse Forhold under Overveielse, og navnlig, at han sigtede paa at indrette det saaledes, at der for Statens Regning blev leveret Landpostbudene en Mundering i Stedet for, at de nu maa anskaffe Beklædning for egen Regning. Der maatte saa ogsaa naturlig tilføies en Bestemmelse om, hvor ofte en saadan Mundering skulde leveres dem, og man behøver vel ikke at fremhæve, at Slidet paa

deres Beklædning er betydelig større end for de Postbudenes Vedkommende, som kun særdes i Byerne. Med Hensyn til en Forhøielse af Lønningerne forekommer det mig, at den meget ærede Minister ikke stillede sig fuldt saa gunstig. Lønningen er, efter hvad der meddeles mig, ikke saa lidt lavere end Lønningen for Postbudene i Byerne, medens Gjæringen — det tror jeg ikke, der kan tvivtes om — er meget besværligere og meget opflidende for Manden og hans Helbred. Skulde der være Opfordring til Forandring, maatte der, forekommer det mig, snarere være Opfordring til at gjøre Landpostbudenes Lønning højere end Postbudenes i Byerne, end omvendt. Det er nu meget godt med disse Samraad og med de Udgifter, der derunder stilles, ogsaa i den Retning, som jeg her har ophøst; men jeg veed ikke, om man tør haabe at se disse Ting gennemførte. Det vilde sikkert i hvert Fald være det Uansteligste, at vi saa disse Løfter realisere i Forslag ved Finanslovens forestaaende 3die Behandling; thi det kommer jo ikke saa meget an paa, at der gives Løfter, med Hensyn til, hvilke man ikke veed, naar de ville blive opfyldte, som paa, at man ser noget Bestemt for sig, som i Virkeligheden i disse Retninger udsører Forbedringer, hvor til de her omtalte Funktionærer sikkerlig i høj Grad trænge og ere berettigede.

Bjerre: Naar den ærede Ordfører med Hensyn til Forbedringen af den gjenne-gaaende Trafik ad Gjedser ansøgte, at vi saa paa en let Maade kunde komme til Udlandet med Havesager og Frugter, og at dette kunde komme Husmænd og Smaafolk i Landet til Gode, saa veed jeg ikke, hvor den ærede Ordfører er kommen paa den Tanke; jeg veed ikke, hvorfra han har disse Oplysninger. Jeg er nu af den Mening, at det aldeles ikke har Spor af Betydning i saa Henseende. Jeg har i nogle Aar haft den Ære at være Medlem af Bestyrelsen for Foreningen for Udførsel af Havesager, hvilken Forening har bestjæftiget sig med at finde et godt Marked for Havesager og Frugter; men jeg veed kun, at vi aldrig have kunnet komme til det Resultat at udføre Havesager og Frugter til Thyssland, men derimod til England. Vi ere komne til det Resultat, at Thyssland er vor værste Konkurrent paa det